

HALLA kyrka fick sitt utseende som »klövsadelkyrka« i mitten av trettonhundratalet. Långhus och torn byggdes omkring 1200. Århundradet därpå byggdes nytt kor och tanken var att bygga om långhuset, men det blev aldrig av. Fragment av en runsten från tusentalet finns inmurade i korväggen. Stenen restes av ett föräldrapar till minne av deras ende son Gairhjälmm som »lybeckare dräpte«.

»Se upp, på det att ögonen må finna ro« uppmanar en ristning på långhusväggen. Gör man så syns en snidad repstav under takfoten, som en gång löpte runt hela kyrkan och markerade byggnadens styrka. Annars är både långhus och torn enkelt byggda, utan vidlyftiga dekorationer. Det finns en riddare vid långhusportalen, det är allt. Kanske lät han bygga kyrkan? Kanske

var den lilla välbyggda kammaren i tornets övervåning reserverad för honom?

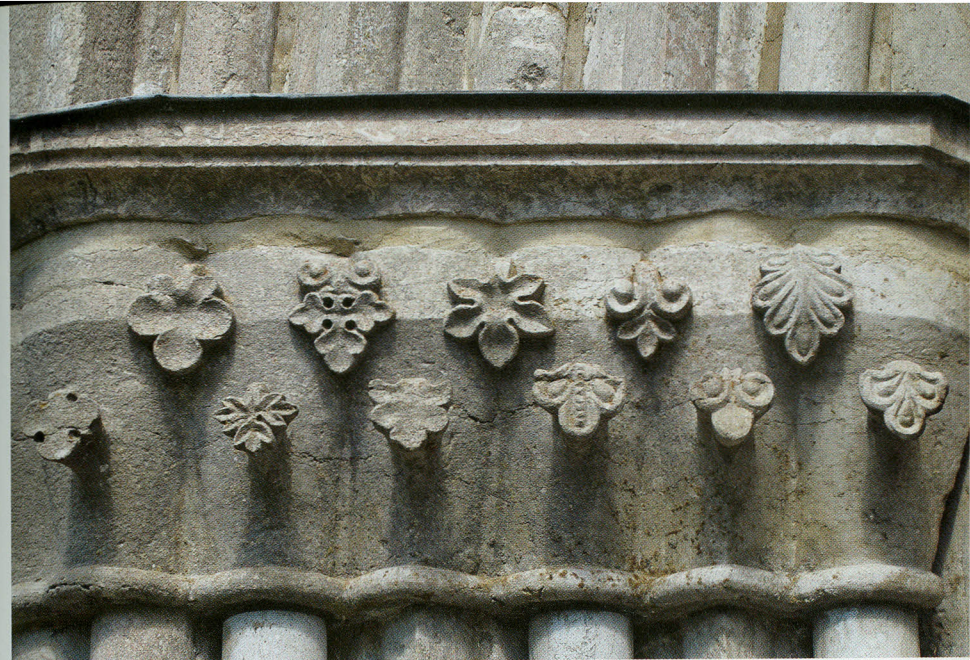
Dopfunten från elvahundratalet tillskriven stensemästaren Hegvaldr är en av öns finaste. Den helige Kristoffer, som enligt legenden var tio alnar lång, avbildades i exakt storlek på femtonhundratalet.

Men det är sextonhundratalet som dominerar i kyrkan, tack vare rådmannen på Hallegårda, Hindrik Schmidt och hans hustru Ingrid, dotter till prostraparet Gardeus i Garda. Hindrik Schmidt lät bekosta altartavlan som föreställer Nattvarden 1686.

När han dog beställde änkan den praktfulla målningen av innertaket och predikstolen av Andreas Hamburger från Slesvig-Holstein.

Paret Schmidt vilar i en magnifik gravkammare i koret, tillsammans med karolinen Nils Schmidt. När han dog 1737 hängdes hans värja och ringkrage i kyrkan. Ringkragen var en kvarleva från den medeltida rustningen. Den är försedd med Karl XII:s namnchiffer och lär vara den enda kragen i sitt slag som bevarats i Sverige.

På insidan av sakramentsskåpets dörrar är apostlarna Petrus och Paulus målade av Passionsmästaren. Drak- och hästhuvuden vaktar kyrkan på kortakets vindskidor.

